الحمد للہ کہ درین زمان کتاب فرخندہ عنوان

گلدستہ مدینہ منورہ

دوہیمہ حِصّہ

د پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم مُعجزات

خادم اسلام حاجی محمّد امین عفی عنہ حاجی اباد ڈاکٹر نکزائی (
ڈاکخانہ عُمرزئی - چارسدہ . پشاور

ناشرانے

نورانی کتب خانہ، بازار عمرزئی
تحصیل وضلع چارسدہ

نور کتب خانہ بازار عمرزی هری چند روڈ - امیر خان مارکیٹ، ایم طاهر جان ثانی -

عرض کاتب

حَامِداً و مُصلِیًا وَ مُبسِلاً ۔ دوستانو ته دِ معلومه وی چه دا کتاب گلدستهٔ مدینهٔ منوره څلورو اره حصے نن نه تقریباً پنځه پنځوس کاله مخکښے عبد السلام صاحب مرحوم کتب فروش دَ قصه خوانی پښاور چاپ کړے وو. دَ هغے نه پس ما بنده یو ځل هم په دے ورکوتے طریقه دا دوا ړه حصے جناب فقیر محمد صاحب مرحوم نورانی کتب خانے پښاور ته لیکلے وو. لیکن هغوئ نه هغه وخت سره کتابت ضائع شو او چاپ کیدونه پاتے شو۔

دا کتاب آخر کښے بالکل نایاب شو. صِرف یوه نسخه جناب هاشم خان صاحب دَ سلیمان خیلو سره موجوده وه او دے هم په دے زیات باعث وو چه کتاب دوباره چاپ شی. کتابت او شو لیکن کتاب کښے دوه پا نړے شلیدلے وے. دَ هغے دَ مکمل کیدو دَ پاره بل اصل نهٔ ملاویدو. په دے وجه ډیرو مختلفو لرو علاقو ته تلل را تلل او شو. بالآخر قبائلی علاقه مچنئ سره دَ یو مهاجر او ډیر محِب دوست جناب غلام رسول صاحب دَ اللهِ سره دویمه نسخه ډیره ضعیفه حالت کښے او موندے شوه څه دَ دے نه او څه دَ جناب نعتخوان مراد علی صاحب دَ عمونه و په شکریه سره کتاب مکمل شو

دَ دے کتاب اکثره نسخے افغانستان کښے دَ روس دَ تسلط نه مخکښے موندے شوے دَ دے دریمه او څلورمه حصه هم کافی لوئے کتاب دے. دَ دے دوارو حصو دَ دوچند نه هُم زیات دے. ما دَ افغانستان نه اخیری دوا ړه حصے امانتاً خواصو نه دَ چاپ کولو دَ پاره را وړے وے. لیکن ولته خپل ځائے کښے ما نه چا داسے پته کړے چه تر اوسه مے هیڅ معلومات او نه شو۔

او س دا کتاب جناب رحمٰن گل صاحب په ډیر شوق چاپ کړو. الله تعالیٰ دِ دَ مذکورو تولو سره ډیره کامیابی نصیب کړی. آمین ۔ رضوان الله کاتب کتاب هذا

٢٨.٩.٨٧

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ○ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ○ مٰلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ ○ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ ○ وَ عَلٰی اٰلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ اَجْمَعِیْنَ ○

معجزۂ نبی

صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ

په نامه دَ هغه خدائے رَم دا بیان دے

چه رحیم دے هم کریم دے هم سبحان دے

له عدم نه ئے علم په یوکُن ساز کړه

خپل حبیب ئے دَ نبیانو سرفراز کړه

دَ لولاک مبارک تاج ئے ورپسر کړه

جبرائیل غوندے ولاړ دَ ده په دَر کړه

نامو ئے په طٰهٰ او په یٰسٓ کړه

په والله چه ئے سردارے مرسلین کړه

مقرّب ملائکان ئے خدمتگار دی
آسمانونه ئے له عشقه ناقرار دی
خدائے په خپله په درود او سلامُ ستائی
ملائک پرے هم صلوٰة و سلام وائی
ته چه یوځلے درود په ده او وائی
لس رحمته پرے انعام موهی له خدائی
لس نیکئ عمل نامه ستا کښے لیکل شی
لس بدئ چه دے وی کړی ترے وینځل شی
راشه او وایه له شوقه پرے درودؐ
چه په پاکه مدینه کښے شی خوشنود
پس له حمده بے عدده دَ معبود
په حضرت په اهلِ بیتوئے درود
راشه واوره مسلمانه دا بیان
چه قوی په آورېدو دِ شی ایمان
معجزه دَ مصطفٰے نبی سرور ده
مجربه دوائی دَ خوګ جګر ده
یو دشمن وو دَ نبی اٰخر زمان
یهودی چه نازیده پرے یهودیان

له اللهم صلّ علیٰ محمّد و اٰله و عترته بعد د کل معلوم لک و اعطه الوسیلة والفضیله والدرجة الرفیعة وابعثه مقاما محمود الذی وعدته وارزقنا شفاعته انک لاتخلف المیعاد ط

په سینه کښې ئې کینه دَ مصطفیٰ[ص] وه
آئینه ئې سوا سره نا صفا وه
دَ حضرت دَ دشمنۍ نه پاک خداوند
دَده سترګو باندې راوستو ګزند
ده دَ خپلو سترګو ډیره دوائی کړه
ولې لرې ترې مولا هم بینائی کړه
حکیمانِ په علاج باندې ستومان شو
بې علاجه ئې ړانده دواړه چشمان شو
حکیمانو ورله ورکړلو جواب،
پاتې ړوند شولو دشمن دَپاک جناب
پروت په کور کښې نا علاج په سترګو ړوند
په زړه سترګو باندې پروت دَکفر دوند
یوه لور دَده یهود وه نازنینه
خایسته او با کماله ماه جبینه
پاک دامنه پرهیزناکه باحیا وه
دَ حضرت[ص] په محبت کښې مُبتلا وه
پاک حضرت[ص] باندې راوړې وه ایمان
یهودی ترې خبر نه وو په هیڅ شان
یوه ورځ ئې پلار ته وکړه داګفتار
په ادب او په تعظیم او په قرار
بابا جانه ستا خدمت کښې ځما سوال دے

ستا په سترګو رنځ یو ورم زړه ملال دے
ما لیدلے یو طبیب دے عالی جاه
د خوارانو بے کسانو پشت پناه
طبیب څه چه مسیحا دَ زمانے دے
پاک له عیبه له ټګئ اوله بهانے دے
چه هر چا لره دارو ورکړی رنځ ئے ځي
په دارو دَ رنځو سترګو څه پوهیږی
ته که وکړے اجازت نو ورشم زه
ستا دَ سترګو دوائی به ترے راوړم زه
پلار ئے اووے حکیمان مے ډیر کتلی
چه به نه وی په جهان کښے ترینه ښکلی
ولے نه جوړیږي سترګے چه رنځے شی
ځما لوړے خو که ستا یقین پرے شی
ولے ته چه اجازت غواړے نو ورشه
دا دارو راوړه چه وا چومه نه رشه
لوړے لاړله بهر په زړه ښادانه
په تعظیم او په ثنا دَ رب ګویا نه
شوه حاضره په خدمت دَ پاک حضرت
وه مشغوله دَ مولا په عبادت
دَ حضرت ؓ نه قربانی شوه څو ځل واره
بیائے راوړه دَ حضرت دَ قدم خاوره

پلار رته ئے وه نیوه چه دا دے دوائی دَه
که مولا که ستا ستا دَ سترګو دوائی دَه
چه یهود سترګو کښے واچولے خاورے
نجے سترګے شوے فی الحال لکه دَ واورے
تمامی جهان ئے ولیده فی الحاله
یهودی شو لو حیران له دے کماله
چه دا څرنګه دا روڅرنګ طبیب دے
دا طبیب خو په جهان کښے ډیر عجیب دے
چه ړندے سترګے ئے ما بینا شوے دواړه
دے طبیب له به وړ ځم پرے په غاړه
لوړے څوک دے دا طبیب چه ئے نوکر شم
په خدمت کښے ئے حاضر په سترګو سر شم
لوړے دوے دَ طبیب مکړه پُرسان
دَ طبیب که درته وکړمه بیان
دَ بیان په آورید و به ئے زهیر شے
خه پوهیږمه زخمی به په ضمیر شے
یهودی ویلے لوړے دا خه وائے
دا عبث آر بیهوده ولے لګیا ئے
زړ شه اوخایه طبیب ځما پکار دے
چه ئے کړے ما سره احسان بسیار دے
لوړے اووے خه ده واوړه دا بیان

وا طبیب دے محمدؐ آخر زمان
چه ئے تاج د لولاک ایخے خدائے په سر دے
په ټولی د انبیاؤ کښے افسر دے

وا دارو دی د هغه د قدم خاورے
بابا جانه که څما خبرے آورے
یهودی چه په دے حال شو خبردار
د غصے نه شولو تاؤ لکه د مار

په غضب او په کینه شولو یهود
د کینی په اور ستی هغه مردود
ویلے لورے دا دے څومره اوکړه بد
چه دے نه وینم د دغے بد وحد

ته څما د زړه قطرے وے څما لورے
شی پتا باندے دے پسے د غم تورے
له څامنو څنے وم پتا مسین
ولے بد وکړه لما سره تا نن

د دشمن د قدم خاورے دِ نن ولے
څما سترګو کښے دے لورے واچولے
دے دغه سړے څمونږ د دین دشمن
یو د ده د لاسه تل په زړه غمجن

نوے دین ئے جاری کړے دے هرخواته
ځکه دین د یهودیانو شولو شاته

زه قسم خورمه په نوم دَ پاک سبحان
چه ړانده به کړم په بیرته خپل چشمان

پکښې خاورے دَ دشمن دَ خپو پرے نه دم
ته به اوګورے چاړه چه پرے کینه کدم

زے شه راوړه چاړه سترګے را اوباسم
ته ئے راوړے که زه پخپله پسے پاسم

یهودی چاړه ته لاس کړه په تلوار
او په خپلو سترګو ئے اوکړلو ګذار

دواړه سترګے بیا زخمی هغه کافر کړے
په غصے او په کینے ظالم پرهر کړے

چه دَ سترګو ئے کړله چاړه پورے ته
بیا ئے اولګیده نظر هر یو لوری ته

ده ګذار په دوباره وکړلو سخت
دغه سترګے ړندولے دے کم بخت

چه ئے بیا کړله چاړه له سترګو لرے
بیا ئے سترګے شوے روښانه ملغلرے

په غصه ئے چاړه بیا کړله پرے ښخه
چه دَ دغه سترګو نه پریده مه نښه

خو چه بیا ئے کړه چاړه ترینه بهر
خدائے هر طرف ته اولګوٗ نظر

په اُوه کرته ئے اوکړلو دا کار،

خومره ډک وو له کینې دغه مُردار
ناګهانه دَ هاتف څخه آواز
شو دَ دغې یهودی په غوګو ساز
چه به هیچرې راندہ دغه چشمان
نکړې واوره اے یهودہ په خه شان
که اَویا کرته دا سترګې او باسې
خدائے به بیا دی له بینا کړې واوره دا ئے
دی په دے کینې دَ خپو خاورے دَ حضرت
اے یهودہ نه لرې دغه طاقت
دَ مولا دَ دوست دَ خپو خاورے دی دوئی کینې
هیچرې به ئې راندہ نکړې بد خوئی کینې
یهودی ډیر شرمندہ او شرمسار شو
هغه لوی ته بیا ګویا په دا ګفتار شو
چه اے لورے زه له خپل دین نه ویزاریم
قربانی له محمدؐ صلی اللہ علیہ وسلم نه په خو واریم
زی شه ما دَ محمدؐ تر دره بیایه
روانیګه په تلوارے له دے ځایه
کلیمه دَ محمدؐ عربی وایم
چه جوندے یم په ثنا صفت به ئې ستایم
پلار ته ووے هسې شانِ هغه لورے
لورے خه وه بلکې هغې پا کے حورے

چه ستا تله نه دی په هسې شان پکار
په طرف دَ هغه ناموړ سردار
تا له حد زیاتی بدکړیدی پلار ره
درته چل دَ ورتلو زه خائسته واوره
چه به واچومه پړې ستا پغاړه
هم به اوترمه ستا لاسونه دواړه
هم په خپو کښې به زنځیر واچوم تاته
نواتې به ورزو پاک مصطفیٰ ته
پلار ئې اووې هرڅه وې لورې منم زړه
طوق پغاړه پاک حضرت له ورځم زه
چه روان په دغه شان شو لوړ اوپلار
جبرائیلؑ راوه لیګلو پاک غفار
پاک حضرت ئې په دے حال کړو خبردار
چه دشمن دِ شولو دوست راځی پلار
یهودی چه پاک حضرتؐ ته روبرو شو
په ژړا په عاجزئ او په زاړو شو
قدمونه ئې کړل ختل په خوشوواړه
زاریدو دَ مدینے له پاک سرداره
پاک حضرت هم ورته حال ووے تمام
چه راوړے وو جبرائیل علیه السّلام
یهودی کلمه اووے مسلمان شو

په چهلو تيرے فضل دَ سبحان شو
لوے د واړه مسلمانان اهلِ ايمان شو
دَ سردارۍ ناموس په دين روان شو
خوک چه دا رنګه پيشوا لرى دَ ننګ
سوى پوے بوراه شه چه کاندى تريته ځنګ
چه دَدا سے پاک حضرت شريعت پريدى
رواجونو او قانون ته قدم کيدى
خو آخر به دا سفله په خاورو خړ شى
لکه سپے به په دغے مرداره مړ شى
څوک چه ګيره دَکفارو پشان خرائى
ځان ته ډير خه اُمتى دَ حضرت وائى
نه شرميږى دا بے ننګ او بے غيرت
چه وه ګيره په پاک مخ دَ پاک حضرتؐ
دے کوى مخالفت له مصطفىؐ نه
څوک به څه بيا موني خير دَ بے وفا نه
په خاطر دَ محمدؐ آخر زمان
خدايه وُساتے له دے هر مسلمان
خدايه ته وى ته غيرت زره کښے پيدا کړے
په رشتيا ئے قربانى له مصطفىٰ کړے
الٰهى ستا دَ کرم درياب روان دے
نه کميږى په بخښه بے پايان دے

موندږه او بخښی هرڅوک ګنهګار یو
ستالره فضله له کرمه اُمید وار یو

طالب ان خدایه په فضل عالمان کړې
دَ اسلام په خدمت کل مسلمانان کړې

پُرخطا محمدالامین ربه کریمه
په امان کړې پخپل فضل له رجیمه

بله معجزه

دَ خامارے متعلق

پنامه دَ صفه خدائے مِ دا تقریر دے
چه یو نوم ئے په نومونو کښے قدیر دے
جمله ثنا صفت ده لره خائي
هم له ده سره خائی کبریائی
شریک نه لری غیوی دے هم صَمَدْ دے
پرښتیا چه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدْ دے
بیا درود په محمدؐ عربي وایم
په درود په تحیات سلامِ ستایم
په عدد دَ خدائے دَ علم دِ درود
وی هردم په محمدؐ احمدؐ محمودؐ
وسیله دَ ده نصیب شه په جنت کښے
خدایه مونږ ترے جُدا مکړے پرقیامت کښے
راشه داوره مسلمانه غوږ پرے کیده
دَ دُنیا خبرے خوشے واړه پریده
معجزه دَ محمدؐ عربي وایمه
په والله چه ئے رښتیا دَ دى گدایمه
گدائی خوئے بے شانه لوئے منسب دے

زه ئے نه یمه لایق فضل دَرب دے

گردنئ که ئے دَ سپو شی را پغاره
پرے ورنه به کرم والله جهانه درا ره

زه څه سپے یم چه سپے دَ ده دَ سپو شم
خدایه زه دِ ئے پائمال دَسپو دَخپو شم

معجزه به درته اوس کرمه بیان
که مدد را سره وکړی پاک سُبحان

یوه ورځے پاک نبی خیر البشر
دَ لولاک مبارک تاج ئے وو په سر

صحابه رض ترینه چاپیره لکه ستوری
خدایه زړه څما دلے وی پسے خوری

ناګهانه رابنکاره شولو یو ځوان
دَ عربو خائسته یو پهلوان

ده نیولے په یو لاس توره آبداره
په بل لاس کښے ئے تیلئے وه څمایاره

دَ خرمنے په تیلئے کښے وو یو څیز
چه پټ کړے ئے له دوئ وو په تمیز

چه تولی ته ورانزدے دَ مصطفیٰ شه
په دا شانِ دے اصحابو ته ګویا شه

محمد ص نبی په تاسو کښے کوم کس دے
چه لیدلو ته ئے څما ښه ډیر هوس دے

دَ حضرت دَ اصحابو نہ یو ځوان
شو ړا پورته چه دَ ده نوم وو سلمانؓ
دغے ځوان ته شو گویا به دغه شان
چه ړانده ړا معلوم یږی ستا چشمان
چه په ستورو کښے سپوږمئ دَ خوار لسمے
لیدے نۀ شے ته ړا غلے ئے له کومے
پاک حضرتؐ چه په نظر دَ دغه ځوان شو
هم تن ئے له هیبته په لرزان شو
بیا ئے اووے چه ته ئے دَ خدائے رسولؐ
پیغمبر ار دَ مولا به دی قبول،
پاک حضرتؐ ویل بنده هم پیغمبر یمه
راسته وائے په رښتیا غنی اکبر یمه
بیا ویل ځوان چه کومه دی ته سوال
معجزه راته ښکاره کړه فی الحال
ابراهیمؑ وو که موسیٰؑ وو که عیسیٰؑ وو
هر نبی دَ زمانے معجز نما وو
ته هم ما ته معجزه کړه را ښکاره
چه زه خلاص شمه دَ کفر له گذنده
او که نۀ شوه معجزه سرگنده ما ته
په دې توره به جواب درکوم ستا ته
دَ دے توره به پتا کوم گذار،

زه لتا سره کومه دا اقرار
پاک حضرت ویل چه سوال کوه اے ځوانه
زه به غواړمه مدد له پاک سبحانه
ځوان ویل اول ووایه په تمیز
چه ځما په دے تیلئ کښے دے څه څیز
که دِ زه کړم له دے حال خبر دار
په رښتیا سره رسول ئے دَ غفار
دوباره راته ځما اوخا یه نوم
ځما نوم کړه په دا سے راته معلوم
پاک حضرت مراقبه شو یو ساعت
خدائے جبریل را وه لیګلو په سُرعت
پاک حضرت ئے کړو له حاله خبرداره
خدایه مائے قربانی کړے له پیزاره
چه دَ دے سړی نوم سوی دَ پلاړ قیش
ستا په مخکښے چه حاضر دغه بدکیش
په تیلئ کښے ئے خامارہ وړیته کړے
امتحان دَ پاره ستائے ده را وړے
یهودی چه پدا حال حضرت خبر کړه
دَ تیلئ او دَ نامے خبر ئے وړ کړه
یهودی ظالم ویل چه جادو ګرے
په ټولی دَ جادو ګرو کښے افسرے

پاک حضرت ورته ویل یهودی واوره
زیه نه لوے کړه دَ کبر کینے خاوره
جادوګر نه یم رسول دَ پاک اکبر یم
له جانبه دَ مولا په دے خبر یم
اے تا پوی دا قدرت دَ پاک سبحان دے
چه پما باندے ئے کړے دا احسان دے
حیا وکړه چه بحقه پیغمبر یمه
جادوګر نه یم اَستاذے دَ اکبر یم
مسلمان شه یهودی چه خلاص له اور شے
هسے نه چه پاتے دغه سے مختور شے
یهودی چه پاک حضرت ته ملامت شه
بیا ګویانه دوباره هغه ساعت شه
دیل چه ترکه په رښتیا سره رسول ئے
او په حقه دَ مولا په در قبول ئے
داوریته خاماره اوس دِ راجوندئے شی
هم په تلو کینے دِ چالاکه ګرندئے شی
کیږ چاپیره دِ لتا ځنے ګرزیکی
ګرزیدونکے دِ له تانه قربانیکی
بیا ګویا دے شی خاماره په دے شان
چه په حقه ئے نبی آخر زمان
که خامارے وویل چه ته رسول ئے

نو ځما په سر او سترګو ته قبول ئے

ځما لویه قبیله ده همه واړه
ستا اسلام ته به په حقه کیدو غاړه

یهودی چه کړو تر سره دا کلام
خدائے را واسته و جبریل علیه السلام

خدائے ویلی چه ربښتیا ځما حبیب ئے
له هر چا ځنے په دی ځما قریب ئے

په خاطر ستا مې پیدا کړه کل جهان
که ته نه وے نه به وو زمکه اسمان

ذات ځما لوئے غنی او بے پروا دے
چه ځما دَ دره لرے شی خطا دے

ستا چه څه وی مدعا وو وایه ما ته
په قدرت خپل به ئے کوم دا ے نیکذا ته

چه سردار دَ مدینے واورید پیغام
له طرف دَ خپل مولا شو په قیام

بیا له ډیرے عاجزئ سر په سجود شو
په ثنا باندے ګویا دَ رب معبود شو

بیائے وکړه په دربار دَ رب کښے سوال
چه اے خدایه ئے خبر ځما په حال

یهودی وائی خامارہ ډ جوندئ شی
هم په تلو کښے ډ چالاکه ګرندئ شی

بیا دِ وکړی دَ سرو په شان خبرے،
چه صفاوی لکه سپینے ملغلرے
هم دِ اُووائی چه دا نبی رسول دے
په رښتیا سره په درِ دَرب قبول دے
چه حضرت لا سونه پورته په دُعا کړه
ملائکو پرے آمین او مرحبا کړه
په تیلئ کښے شوه جوندی وریته خاماره
له تیلئ نه شوه دا پورته په تلواره
له حضرته به چاپیره گرځیده له،
هر قدم نه دَ حضرت قربانیده له
په حضرت باندے ولوستو سلام
له سلام سره ئے وکړو دا کلام
چه سروره په رښتیا دَرب رسول ئے
په رښتیا باندے په درِ دَرب قبول ئے
په رښتیا باندے نبی خیر البشر ئے
راسته ولے په رښتیا غنی اکبر ئے
دغه ستا دین دَ اسلام دے دَخدائے دین
ستا له دینه چه خلاف کړی دے لعین
دَ لولاک مبارک تاج دِ په سر خوند که
خپل گدا ته خو یو ځله مخ سرګند که
کړه خائسته دَ مُزمّل قبا په غاړه

قربانی دِ وی لتا جهانه دواړه
یو جلوه دَ والضحیٰ مخ ی ښکاره کړه
دَ هجران غمونه ټول م آواره کړه
دَ والّیل زلفې اوګدے پراوګو پریده
فرش دَ سترګو غوړه وم قدم پرے کیده
ګردنئ دَ سپو دِ غواړم په خوئ لویه
هر یو سپی له نشانه دَ خاوند بویه
خپل بیان بس کړه ته اے محمّد امینه
مهربان مولا دے کړه وطن مدینه،
یهودی ته بیا ګویانه شوه خاماره
اے یهوده بے یقینه نابکاره
چه له داسے پیغمبر معجزه غواړی
خنګه ډیر په بے حیا مقام ولاړوی
دا یو داسے پیغمبر دَ خدائے محبوب دے
چه منشه دے دَ جهان دَ خدائے مطلوب دے
په خاطر دَده پیدا دواړه جهانه
پاک خداوند کړه په خبر شانِ واوره مانه
یهودی چه دَ خامارے دا خبرے
واوریدلے لکه سپینے ملغرے
زر پخپو کښے راګذار شو دَ حضرتﷺ
دَ افسوس نعره ئے وکړه څو کرت

وے لمانه م قربان شه پلار و مور
هم قربان م شه لتا دَ ستر کو تور

ما ته وکړه معافی مُسلما نیګم
چه جوندے یمه لتا به قربا نیګم

کړه ئے تیره کلمه دَ شهادت
مسلمان شولو په دین دَ پاک حضرت

دا ئے او وے لَآ اِلٰـهَ اِلَّا الله
دے یحقه محمد رسول الله

ورته وُخودل حضرت احکام دَ دین
دَ حضرت په برکت شه آفرین

په شمار دوه سوه خلور شپیته کسان
دَ هغے قبیلے شو مسلمانان

همه واړه دَ حضرت کلمه خوان شو
دَ حضرت دَ دین پلار باندے روان شو

الٰهی دَ خپل حبیب له برکته
مسلمان سړے خو مکړے بے غیرته

چه په شرم ئے اسلام نشي بد نام
بےغیرتی کړے دَ حضرت اُمت تمام

یوه بله عجیبه معجزه واوره
دَ کفارو په سر پریوزه دَ غم خاوره

په خاطر دَ محمدؐ آخر زمان

پیښبوی نه خدایه ورک کړے ظالمان

اے قلمه بس که ختمه دا دُعا کړه
معجزه بیان دَ سروی اعلیٰ کړه

بیاخاماره جریدله په زای زای
له جرا ځنے ئے نه کیدہ قرای

وی ته وویل حضرت رسول اللّٰه
ولے جاړے اے خامارے کوے آه

څه سبب دِ دَجرا دے وایه ما ته
دَجرا سبب دِ زی اوخایه ما ته

دے خامارے ویل سرداره ځما حال
عجیبه دے سرا سر ډک له ملال،

خدائے دِ نه کاندی بدبخت ځما پشان څوک
ځما حال غوندے دِ نشی سرګردان څوک

اُمتی زه دَ موسیٰ علیه السلام وم
دَیونان په تول وطن کښے زه نیک نام وم

دَتورٰیت په علم هسے مِ کمال وو
چه په درست یونان کښے ورک ځما مثال وو

دَ تورٰیت علم همه راته حاصل وو
عالمونو کښے ځما عِلم کامل وو

ما به ختم دَ توریت کړلو مُدام
دارم کار وو دَ صبا نه تر ماښام

یوه ورځ چه ما نظر کړه په تورېت
ستا صفت ئې ليکلے او ليدلو زيات
ځائې په ځائې ليکلے ليکلے محمد (ص) وو
يا حضرت (ص) يا صفت ليکلے بے حد وو
چه به کوم پاڼړه ما را واړه وله
يا حضرته ما به ستا نامه ليدله
مالس راغلله کينه په هغه دم
چه موسیٰ (ع) له محمد (ص) نه نږدے کم
ولے خدائے دَ محمد (ص) کوی صفت،
په تورېت کښے ځائې په ځائې په ډېر کثرت
ما چاړه راواخسته په هغه دم،
چه صفت دَ محمد (ص) به نه پريدم
چه نامه دَ محمد (ص) به ورانه وُم
هغه ځائې به دَ موسیٰ (ع) نامه ليکم
چه ئې وکړلو داکار ډک له ضرر
نوی ئې کيخوده کتاب لاړم بهر
چه صبا له ئې تورېت را واخستلو
محمد (ص) نوم ئې بيا هغه ځائې ليدلو
هغه ما چه وو ستا نوم تر ينه وران کړے
خدائے ستا نوم په هغه ځائې وو عيان کړے
ماويل چه چا ليکلے دے دا نوم

دا سړے به کرمه مرکه شو معلوم
هغه ځائے ئې موسیٰ بیرته و لیکلو
په چاړه ئې ترینه ستا نوم بیرته کړلو
صبا بیا را غلم چه بیا ئې وُکتل
محمدؐ نوم وو په هغه مقام خُکل
دَ غُصے نه شومه تاؤ لکه دَ مار
په وجود کښے ئې غُصے نکړو قرار
چه بیا دا نوم په دے ځائے کښے چا لیکلے
دا سړے خوړم یو ځلے او کتلے
دَ غُصے نه را غلمه په زور کښے
ما وے واچومه دا پا نړے په اُور کښے
ما چه پا نړو ته دَ سولو او کړو نیت
نا ګهانه شو سورے دَ پا سه چت
یو سړے شولو را کوز له هغه چت
زه ئے او نیوم فے الحال له ډیر هیبت
ډیر په قهر باندے وه نیوم له لاسه
وے چه دا څه کوے بده خناسه
دَ مولا دَ دوست نا فے ورانه وے ولے
چه مولا دی په قدرت خپلے لیکلے
محمدؐ خو دَ خدائے دوست او هم محبوب دے
دے منشه دَ کل عالم دَ خدائے مطلوب دے

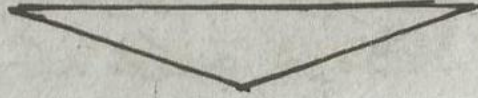
ھسکی جهان دَده په مخ پیدا دے
هر بادشاه دَده په دی باندے گدا دے
بیائے له چته په غصے کړمه گذاره
یا حضرته هغه دم شومه خاماره
له هغے ځایه ځنگل ته اُو وتمه
په ځنگل کښے سرگردانه گرځیدمه
زړ او درے پنځوس کلونه اوس ځما شو
دَحضرت اصحابؓ ټول حیران په دا شو
دَحضرت په دین قوی شو لو یقین
خدایه او بخښی عاصی **محمد امین**
دَ صاحب دکربوغے دَ در فقیر دے
ځکه خوک ئے له شکرونه تقریر دے
شریعت او طریقت ئے کړے نصیب
په خاطر دَ مدینے دَ پاک حبیبؐ
بیا خاماره ویل سوال کوم حضرتهؐ
سراسر ډک له نیکئی او برکته
چه ما ستا پخاطر خدائے بنی آدم کړی
خدائے لمانه گناه عفوه په کرم کړی
چه بیا شمه بنیادم ستا پخاطر زه
په خدمت دِ تل ولاړیمه حاضر زه
پاک حضرت لاسونه پورته کړه دُعاته

عاجزی نے وکړه ډیره خپل مولاته

وے چه خدایه په کرم اوپه احسان
دے خامارے ځنے جوړ کړے بیا انسان
وړله ورکړے هغه خپل صورت کریمه
اے رحمانه اے رحیمه اے قدیمه
له دُعانه چه فارغ شولو حضرتؑ
بیا خامارے له خدائے ورکړه خپل صورت
له خامارے نسے پیدا بنی آدم کړه
دَنبی په خاطر خدائے خومره کرم کړه
دَنبیؑ په خاطر غوارمه کرم زه
که هرخومره ملامت یمه اوکرم زه
مخ مِ خدایه دَ کرم په صابون سپین کړے
په امان مو نږ دَ مکرونو دَلعین کړے
هئے افسوس چه څوک لرداسے پاک حضرتؑ
نه شرمیګی وی په خومره بے غیرته
چه په غټو سترګو کړی مخالفت
له احکامونه دَ دغے پاک حضرتؑ
فیصلے کړی دَرواج قانون منظورے
خدائے دِ کړی په بیغیرتو میندے بورے
ګنده خولے په تمباکو او په نسوارو
لکه خولے دَچا ګنده وی په مُردارو

بد بوئی ئې څې له خولې بد رنګ دا رې
خدائې دې هیچرې وه نه خانی دته لارې
په ګنده خوله ځنک دَپاک خدائې ثناوائی
څرنګ نوم دَ محمّد مصطفیٰ ستائی
څرنګ خوری دا پاک طعام په دغه خوله
کیږی دېره ګم له دوئی څخه کیسله
جواری دومره ګناه لری بې باکه
که خبرشې ترې هرڅوک ورته به شاکه
لکه څوک چه شرمګاه ته دَ مور ګوری
دَ کتو شرم ئې دا چه څو به نوری
له زنا نه بدبل نوی خراب کار
خدائې دې هیڅ مسلمان نکړی زناکار
له بې نمازه نه خنزیر غوخته امان دې
په کتاب کښې ګم لیدلې دا بیان دې
چه په لوی خور دُنیا اخلی نه شرمیګی
دغه کس به په دوزخ کښې اوغورزیګی
خدایه ټول مسلمان له بده کاره
په امان کړې دَ حضرت نبی دَپاره
له ګناه توبه ګار هریو مسلمان کړې
ټول په لار دَ شریعت باندې روان کړې
کل پیران دَ طریقت اوبخښی رب

مکړے ما په طریقت کینے بے ادبه
دَ صاحب مبارک زیات کړے درجات
کړ بوغه کړے په امان له کل آفات
دَ صاحبؒ اولاد خاونده با مراد کړے
هم په دین او په دُنیا بانده ئے ښاد کړے

مُعجزۂ دیگر

پہ نامہ دَ هغه خدائے دا بیان دے
چه دَ پټو ژړونو حال ده ته عیان دے

بے شریکہ بادشاهی کوی توانګر دے
هر بادشاه ئے دَ جهان ګدا دَدی دے

بے له ستنوئے اودی ولی آسمانونه
پیدا کړی ئے له خاورو دی کلونه

هم درود صلوٰة سلام په ډیر ادب
عرض کومه په سردار دَ کل عرب

دَ عربو دَ عجمو هم سروی دے
غرض دا چه دَ لولاک تاج ئے په سر دے

هم درود دے وی په آل او په اصحابو رض
ترا بده وی خوشبوئیه تر ګلابو

راشه واوره مسلمانه دا بیان
چه قوی په آورید و دِ شی ایمان

ابوجهل دَ حضرت نبی دشمن وو
تمام زړه ئے دَ کینے په پیم پمن وو

دَ حضرت سره ئے ډیره دشمنی وه
شپه اوورځے ده آخستے بے دینی وه

یوه ورځے پاک حضرتؐ ته شو ګویانه
وے چه نن یو معجزه غواړم لتانه
زړشه او وایه پلاس کښے مې څه خیز دے
چه لتانه مې پټ کړے په تمیز دے
ته چه وائے دَ آسمان په راز پوهیږم
دَ جانبه دَ مولا ځنے خبر یګم
څه ده اوس ځما پلاس کښے وایه څه دی
سستی و نکړے تُندی کړه خایه څه دی
ابوجهل چه داشان اوکړه ګفتار
وړته ووے دَ عرب عجم سردار
ابوجهله درته وایمه زړه حال
دا چه لاس کښے دے نیولی دی سنبال
اوکه دغه خیز پخپله شی ګویانه
دړته وُخائی خپل ځان واوره لمانه
بیا پما ګواهی وُلولی په زوره
چه پحقه ئے نبی دَ خدائے له لوړه
ستا پلاس کښے دغه خیز وکړی ګفتار
ابوجهل بیا به نه کوے انکار
ابوجهل وے که دا معجزه ماته
شوه څرګنده په رښتیا وایمه تاته
نو بیشکه محمدؐ چه رسول ئے،

ډیر پخته دَ مولا په در قبول ئے

حضرتؐ اووے ستا پلاس کښے سنګریزے دی
شماره شپږ تا نیولے په مزے دی
اوس دَ هرے سنګریزے واوره ګفتار
چه ځما په نبوّت وکړی اقرار
اوس پلاس دَ ابوجهل کښے فی الحال
سنګریزے په لوئے قدرت دَ ذوالجلال
ووے دا چه لَآ اِلٰـهَ اِلَّا اللّٰهُ
دے پخته محمَّدٌ رسول اللّٰهِ
ابوجهل چه دَ کانړو دا ګفتار
واورے یدلو کړه په زمکه راګذار
ظالم ووئیل حضرتؐ ته جادوګر ئے
چه په کانړو باندے هم کوے خبرے
بل به نه وی ستا پشانے جادوګرئے
په ټولی دَ جادوګرو کښے افسر ئے
توره خاورے ئے پسر کافر لعین شو
چه له داسے پاک نبی نه بے یقین شو
توره خاورو له کافر په بد زړه لاړو
دَ دوزخ په اور کښے سوے ابد لاړو
دَ حضرت برکت اوګوره انصاف کړه
ته هم راشه بد وچار و نه زړه صاف کړه

راشه مه زه مخالف له شریعت نه
او ویریږه سختې ورځې دَ قیامت نه
چه صبا کوې جړا افسوس ارمان
ولې نن نه منې حکم دَ قران
له قرانه قربانی شه مُسلمانه
او ویریږه له قادر غنی سبحانه
توره لحد کړه په زړه یاد چه ستا وطن دے
توره خاوره دے هغه کښې اغوستن دے
دَ زړه زنګ په عبادت سره جارو کړه
دَ ګناه مرض له زر توبه دارو کړه
چرته لاړه ستا خواګه خواګه یاران
چه بم یو تر بله ویل قربان قربان
تورو خاورو وخوړل تا به هم وُخوری
په دُنیا چه دی راغلی تول به وُمری
بس دے یو مثال تر واوره که پوهیږے
غیرتی ئے او له خدائے ځنې شرمیږے
چه شیطان کړے بے شانه عبادت وُو
په دربار کښې دَ خدائے ډیرے نزدیکت وُو
ملائکو ته به ده کوو تعلیم
مرتبې ته ئے وو تمیټ عرشِ عظیم
حکم وشو ورته دا دَ رب کریم

سجده وکړه ته آدم ته د تعظیم

دَ سجدے نه دَ آدم علیه السّلام
انکار وکړه خدائے ته ئے وکړه دا کلام

خدایه تاله ما ډیر کړے عبادت
تا ته به یم په سجده شم تر قیامت

خو آدم علیه السّلام ته نهٔ کوم نره
له آدم علیه السّلام ځنې خه یم نره

خدائے آدم علیه السّلام باندے غیرت کړه
طوق په غاړه ئے شیطان ته دَ لعنت کړه

خدائے ته خومره چه ئے کړے وے سجدے
هغه واړه ئے خدائے کړلے بے فائدے

څوک به څرنګ ستړے پورته لړدے ننګ کړی
چه شیطان خوشحاله وی خدائے سره جنګ کړی

راشه او شرمیګه خدائے ځنې غیرت کړه
په رښتیا ځان اُمتی دَ پاک حضرت کړه

هلک نه ئے په جمله بدو پوهیږے
چه پوهیږے او له خدایه نه شرمیږے

ستا پښانے په بے ننګه بوره مور شه
چه غیرت په چا کښے نه وی مخ ئے تور شه

چه اصیل وی اشارت ورلره بس دے
کو تک غواړی چه بد اصل کوم یو کس دے

خدائے دِ نکړی مسلمان سړے بد اصله
نصیحت له مشرانو څنې اخله

زه پخپله گنهگار او مخ تورن یم
شکر دا چه د گناه په غم غمجن یم
خدایه تر د اسلام وُساتے حیا
ډیرو خلقو اسلام پریښو په دُنیا
دَ صاحبؒ پګړی لوړے خدایه دَ ننګ
تل ئے اوسه دا فقیر دَ دی ملنګ
کل اولاد ئے سرداران اوسه دَ دین
خاندان ئے همکی مه شه غمګین
بے نوا **محمد امین** ربه کریمه
په امان کړے له غارته له رجیمه

وَآخِرُ دَعْوَانَا اَنِ الْحَمْدُ

لِلّٰهِ رَبِّ

الْعٰلَمِیْنَ ٥

⁂

سلسلهٔ پیرانِ صاحبانِ قادریه
از صاحب مبارک کربوغه
تا آخر سلسله شریف

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ؕ نَحۡمَدُهٗ وَنُصَلِّیۡ عَلٰی رَسُوۡلِهِ الۡکَرِیۡمِ ؕ

جمله ثنا تا له لایقه په هرشان الله
هره ثنا له هرحامده په هران الله

زمکه اسمان عرش و کرسی یوه قطره هم نۀ ده
دومره فراخ بحر دے ستا دَ لوئے احسان الله

په محمدؐ دے هغه قدر چه وائی په ځان
کل مخلوقات ستا له ثنا دی عاجزان الله

بیا مِ مقصود په پاک محمود باندے درود هردم
هم په آل و په اصحابو بے پایان الله

ته په طفیل ستا دَ مردانو شے رضا مونږ ته نه
هغه مردان چه ستا دَ ځان دی عاشقان الله

ته پطفیل دَ کربوغے دَ مرشدِ ناموی
په مونږ خوارانو رحم وکړه مهربان الله

دَ تبرّک دَ پاره ئے اسمِ گرامی وایمه
محمّد عمرؒ پکړئ دَ ننګ بحرِ فیضان الله
بیا په طفیل خدایه کریمه دَ سیراه صاحبؒ
چه نوم ئے پاک ولیؒ الله دے عالیشان الله
بیا په طفیل خداونده دَ سوات صاحب
عبدالغفور صاحبؒ په مونږ وکړے غفران الله
یا الٰهی ته په طفیل دَ حضرت محمد شعیبؒ
مونږ په امان کړے دَ دارینو دَ خسران الله
بیا په طفیل دَ عمرزو دَ شیخ حافظ محمّدؒ
له دے جهانه مونږه بوزے با ایمان الله
بیا په طفیل دَ حضرت شیخ محمّد صدیق صاحبؒ
مونږ په ایمان او په اسلام کړے صادقان الله
دَ شیخ جُنید پشاوریؒ ولی الله په طفیل
مونږ په امان کړے دَ مکرونو دَ شیطان الله
بیا دَ حضرت شیخ مُلتانی رحمة الله په طفیل
په مونږه اوورے دَ خپل رحمت باران الله
بیا دَ حضرت شاه عالمؒ دهلوی په طفیل،
نصیب څو مونږه پیروی کړے دَ قرآن الله
بیا په طفیل دَ حضرت شاه منوّر صاحبؒ
څو مونږه زړونه منوّر کړے له عرفان الله
بیا په طفیل دَ حضرت شیخ شادوله صاحبؒ

ځمونږ نصیب کړې دولتونه دَرضوان الله

بیا په طفیلِ دَ حضرتِ پیرانِ پیرؒ دستګیر
عبدالقادر جیلانی شاه مردان الله

بیا پطفیل دَ حضرت شیخ ابوسعید مبارکؒ
په دواړو کونو باندې مونږ کړې سعیدان الله

بیا پطفیل باندې دَ شیخ ابوالفرح طرطوسیؒ
مفرحین کړې مونږ رحیمه هم رحمان الله

بیا پطفیل باندې دَ شیخ عبدالواحد تمیمیؒ
ته په توحید ځمونږ جاری لره لسان الله

بیا پطفیل باندې دَ شیخ ابی بکر شبلیؒ
مونږ په امان کړې دَ ایمان له سختۍ زیان الله

بیا پطفیل باندې دَ شیخ جنیدؒ بغدادی
مونږ همدواره ستا دَ لارې کړې شیخان الله

بیا پطفیل باندې دَ حضرتِ سری سقطیؒ
مونږه په لاره دَ شریعت لره روان الله

بیا په طفیل دَ حضرت شیخ معروف کرخی صاحبؒ
ځمونږ نصیب کړې دَ جنت حورې غلمان الله

بیا په طفیل باندې دَ شیخ حضرت داؤد طائی
ته مونږه اوساتې له تاوه دَ نیران الله

بیا په طفیل دَ حضرت شیخ حبیب عجمیؒ
ستا حبیب او ځنې مونږه کړې قربان الله

بیا پہ طفیل دَ شیخ حسن بصری صاحبؒ
ستا پہ دیدار حُمونږہ پرانزے چشمان اللہ
بیا پہ طفیل دَ امیرالمؤمنین شاہِ عالمؒ
امام الاشجعین چہ ستا دے پھلوان اللہ
اسد اللہ صف شکن حضرت علیؓ ناموی
خوار و خجل کړے دَ اسلام کل دشمنان اللہ
بیا پہ طفیل ستا محبوب پاک محمدؐ مصطفیٰ
چہ پہ یٰسٓ او پہ طٰہٰ ئے دے بیان اللہ
دَ لولاک تاج ورتہ پہ ډیر عزت پہ سر ایخے تا
دَ جبرائیل غوندے نامدار لری دربان اللہ
پہ سپین رُخسار پہ تورو زلفوئے قسم کړے تا
پہ مزمّل مدثر ډیر دے عالیشان اللہ
تر پہ ابروهم دَ دے خپل محبوب چہ کړان دے تا
مونږ دَ زوالہ دَ ایمان کړے پہ امان اللہ
هردم قدم حُمونږہ ستا دَ پارہ تہ او کړزہ ئے
تہ مونږہ مکړے گمراهان اهلِ طغیان اللہ
بیا پہ طفیل دَ جبرائیل علیہ السلام مقرّب
مونږ عاجزان کړے ستا دَ در مقربان اللہ
لرے جاری بحرِ فیضان دَ کربوغے دَ صاحبؒ
چہ مومی فیض ترینہ همہ اهلِ جهان اللہ
همہ اولاد ئے بامراد او خادلرے خاوندہ

هر یو دَ دین دَ مصطفیٰ کړے پاسبان الله

خدایه په مخ دَ محمّد مُصطفیٰ شاهِ عرب
مکړے خزان دَ کربوغے دا گلستان الله

دا گلستان دِ په گلونو دَ وحدت پُراو سه
ورته ړند یکس دشمنان دَ دین زاغان الله

عاصی فقیر محمّد امین دَ خپل نبیؐ په خاطر
له دے دربارہ بهره مند کړے په خپل شان الله

در صفتِ صاحب کربوغه شریفه

حمد بے حد بے حساب و بے عدد
قادری مطلق له خانی له ازل نه تر ابد

صد درود و صد سلام په روحِ دَ سیّد معتمد
اے دَ کربوغے شریفے صاحب مبارک المدد

هم په آل اصحابو دَ سیّد محمّد مُصطفیٰ
صد درود و صد سلام و صد تحیات و وفا

پس له دے دا سوال کوم ما خدائے دَ یارہ نکړی رد
اے دَ کربوغے شریفے صاحب مبارک المدد

اے چه په مسند دَ شریعت په عزت ناست ئے
اے چه دَ خوارانو بے کسانو په حق راست ئے

صاحبا والله غریب یم لطفِ تو با من سزد

اے دَکربوغے شریفے صاحب مبارک المدد

اے چہ زیباتاج دَولایت دِپسرخوند کوی
اے چہ پہ زخمی جگرستا خاورےدَدرخوند کوی
بہرِرب صاحب اگر برزخم من مرہم نہد
اے دَکربوغے شریفے صاحب مبارک المدد

اے چہ پہ غیرت دَدینِ دِڅوک دَسیالئے نروینم
ناموس سرداره هیڅ داغ ستا پہ جولئے نروینم
تا دِ ننګیالے لری همدا سے پاک مولا صمد
اے دَکربوغے شریفے صاحب مبارک المدد

مشعلِ دینِ محمدؐ مصطفیٰ تابان اوسے
ستا پہ فرقت وران جهان هرګز مشہ رخشان اوسے
آه ازان روزے کہ هجرِ تو جهان برهم زند
اے دَکربوغے شریفے صاحب مبارک المدد

اے چہ دَ عزت نشان دِ پورته پہ افلاکو دے
ستا وجود صیفِ خُدا دپاره دَ ناپاکو دے
سرکشی دینِ نبیؐ از سیفِ تو خون مے خورد
اے دَکربوغے شریفے صاحب مبارک المدد

زه فقیر به څه لتا قربان کړمه آقا حُما
روز و شب از جان و دل ارمان کوم آقا حُما
جان و تن چشم و جگر از خاک تو قربان شود
اے دَکربوغے شریفے صاحب مبارک المدد

مُرشدِ والا گُما پہ روئ دَ سیّد مصطفیٰ
اے دَ ننک آقا پہ خوئ دَ سیّد مصطفیٰ
بہرِ گیسوئے محمدؐ یک نظر برمن رود
اے دَ کربوغے شریفے صاحب مبارک المدد
دَ همه پاکانو بزرګانو په خاطر سره
دَ محمّدؐ مصطفیٰ په دین که قربان مالره
آرزو دارم فداسازم ز اسلام جانِ خود
اے دَ کربوغے شریفے صاحب مبارک المدد
یو نظر دَ مرحمت که وکړے سوئے این گدا
دَ رسول الله په خاطر دے چه محبوبِ خُدا
این غریب و خسته زیرِ بارِ ظلمت برجهد
اے دَ کربوغے شریفے صاحب مبارک المدد
ستا دَ ننک پکړئ نه قربان بینوا محمد امین
کړه په دے عاجز نظر برائے رب العٰلمین
گرچه هرچند بینوا هست این فقیرے بے سند
اے دَ کربوغے شریفے صاحب مبارک المدد

چند ابیات بطریقۂ نصیحت برائے مسلمانان

از خاکسار محمد امین موضع سلیمانخیل

بندہ دَ یارہ دَ مولا چہ عبادت اونکړے
هیڅ خوشحالی بہ بیا پہ ورزے دَ قیامت اونکړے
تہ پیدا کړے ئے مولا دَ بندگئ دَ یارہ
فہم کوہ چہ پہ بدل ئے معصیت اونکړے
تاج دَ ایمان چہ پاک سبحان درتہ پسر کیخولو
شکر گذار لیل و نہار شہ بغاوت اونکړے
خدائے چہ پیدا کړے اُمتی دَ محمد مصطفٰی
دَدہ فرمان پہ دل وجان منہ بلا نیت اونکړے
پہ لامکان ستا بخنہ لہ مولا غوختلہ
فرمان دَ دا ہسے مهربان کښے خیانت اونکړے
دا دَ اسلام پاکے جامے چہ خدائے درواغوستلے
هیڅ مناسب نہ دے پہ دے کښے نجاست اونکړے
رزق حلال خورہ لہ حراموځنے ځان اوساتہ
لکہ دَ سک ځان مردار خور او بدخصلت اونکړے
تر چہ پیدا شوے مخ دِ سپین وُو دَ گناہ لہ خیری
راغلے پاک دروحی ناپاک ترک دَ غیرت اونکړے
دَ گناہ زنگ دِ زړہ بد رنگ کړہ زر شہ غوی ئے او کړہ

شہ توبہ کار کوہ تلوار چہ ترے غفلت اونکړے
دُنیا برباده نامُراده اوناخاده ده تل
دَدے ناخادے نامرادے محبّت اونکړے
ستاپشا دیرخاورو کړه زیر زهرګند یر شولو
کړے به ارمان او ھئے سوران که عبادت اونکړے
نن چه قدم نکړے محکم دَشریعت په میدان
صبا به سیل لوړو مانړو کښے دَجنت اونکړے
خدایه دَدین ننګ وغیرت هرمسلمان کښے واچے
دَ مصطفیٰ نبی اُمت خو بے عزت او نکړے
کل فرزندان تولہ م ته ورکړے طاقت او همت،
خدایه په دوئ بے له اسلام مه بل خدمت اونکړے
دَکامل پیر دَدر فقیر اوسه محمّد امینه
دَخدائے په عون مخالفت له شریعت اونکړے
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَعِتْرَتِهٖ
بِعَدَدِ کُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّکَ ط

عریضہ

درخدمت سردارِ مدینہ منورہ صلی اللہ علیہ وسلم

نن به لاړشی مدینے ته برابر څوک
چه خبر کاندی دَ دوؤ کونو سرور څوک

له نقابه مخ بیرون کړه محمّدهؐ صلے الله علیه وسلم
ستا له مخه قربانی کړه مولا هر څوک

هغه ستا عمارت نن په پربوتو دے
معمارانو ځنے نکړی پرے ګذر څوک
هغه ستا په اوخوتاند بوټی اوچیګی
باغبانانو ځنے نکړی پرے نذر څوک
هغه ستا بیړئ نن ګیره ده ګرداب کښے
بے لتابه دا بیړئ نه کا بهر څوک
غرض دا خیر الامت دِ خوارو زار شه
بے له خدایه نه لری غمخوړ بشر څوک
ګریبان سیرے کړه په دردرب حضرته
ستا پشان نیشته قریب دَ خدائے په دَرګ څوک
صداقت دَ پاره بیا صدیقؓ پیدا شوے
عدالت دَ پاره بیا مثلِ عمرؓ څوک
حیاناک مثل عثمانؓ چرته یوبل وے
شجاعت دَ پاره وے مثلِ عمرؓ څوک
صحابهؓ هریو دَ ننګ او غیرت کان وو
چه بل نه وو په جهان ترے دلاور څوک
دَ اسلام نشان په مونږ پورته کړے ربه
چه اونهٔ خاندی اسلام پورے کافر څوک
په بنا دَ کفر خدایه زلزله کړے

برباد مکړے مسلمان دَدوئ په شرځوک
دَ صاحب دَ کربوغے دَدر فقیر د ے
که نه وی محمدامین ځنے خبر ځوک

دعا بدرگاه مجیب الدعوات

له غلامئ ځنے آزاد مسلمانان کړے ربه
دَ سردارئ لائق دی بیائے سرداران کړے ربه
دَ غلامئ نه ورته کړکه کړے پید اپه زړه کښے
بیائے په لاره دَ سیالئ باندے روان کړے ربه
دَ شریعت رسئ دَدوئ پغاړه ته واچوے
ته دوئ پلار دَ شریعت باندے پوهان کړے ربه
دَ صداقت او اتفاق په بام ئے ته اُو خیجے
په اتفاق مسلمانان دَ کل جهان کړے ربه
یا الٰهی خیرالامت دَدے حضرت مُصطفیٰ
ته پرے خوشحاله محمدؐ آخرزمان کړے ربه
دَ مدینے منورے دَ مصطفیٰؐ په خاطر
ترو تازه بیا دَ اسلام دا گلستان کړے ربه
چه دَ اسلام پکار شرمیګی ورته عاری ښکاری
دغه ناپوه سړے پوئ په خپل احسان کړے ربه
چه کیره خرائ دَ کفارو په لباس کړی فخر
ته غیرتی له فضله خپله دغه ځوان کړے ربه

چه دَ نبیؐ په مخ غیرت اوکړی اوګیره پریدی
هم دَ کفارو په لباس باندے خپیمان کړے دبه

چه دَ کفارو په تعلیم خپلے وینی توئ کړی
نه دَ قرآن په طرف هم دَ دوئ چشمان کړے ربه

له اسکولونو مدرسو ځنے را اوباسے ته
پنچپل مکتب کښے ئے طالب دَ خپل قرآن کړے ربه

دَ غیر قانون دفعے ترے هیرے کړے کرم پرا وکړے
دَ شریعت قانون ئے دین اوهم ایمان کړے ربه

دَ مدینے دَ مصطفیٰؐ نبی نامدار په خاطر
دَ حق دَ پاره عالمان کل طالبان کړے ربه

دَ مدرسو اسلامیه وُ ته آبروئی نصیب کړے
فیض خوره وُنکی ئے په فضل عالمان کړے ربه

دَ دین دَ وارو طریقو چه دی پیران صاحبان
دَ دوئ فیضان په کل جهان باندے باران کړے ربه

پګړئ دَ ننګ او دَ غیرت ځونږ صاحب مبارک
خور په همه جهان دَ ده بحر فیضان کړے ربه

کل خاندان ئے په امان له هر آفت اولړے
جمله اولاد ئے سرداران دَ دین پیران کړے ربه

خدایه په مخ دَ محمدؐ رسول الله عربی
محمد امین تیر له دنیا نه مسلمان کړے ربه

هم ئې مغفور کړې مورا او پلار او هم دوستان د اسلام
مسلمانان تیر کړی امان له شیطان کړې رب

ته دې کاتب فقیر عاصی باندې احسان او کړې
په څنکدن کښې ئې له غارته په امان کړې ربه

دَرې ګوهره بې بها

دا درې ګوهره بې بها واخله که خوان ئې ګله
که په دېښتیا مئین په ډیر ښکلی جانان ئې ګله،
که محمد رسول الله محبوب ډیر ګران وی پتا
دَ دې محبوب له عشقه تیر تر مال وجان ئې ګله
دَ عاشقئې دَ ګلستان دا ډیر خوشبو ګلونه
الله نه غواړه که دَ مینې پهلوان ئې ګله
شرعی[1] جوندون خوئې دَ محمد[م] مصطفی عربی
ترمرګه پرې ټکدې که ښکلې مسلمان ئې ګله
اظهارِ[2] نورِ ایمانی باندې ډیر غور او فکر
پخقه او کړه که ډیر خوخ په خپل ایمان ئې ګله
دریم[3] ګوهر بې بها شکر په ایمان دې روره

بشکلے طالب کہ دَ وصال دَ گلستان ئے گله
کہ اِیمَانًا اِحتِسَابًا پحقه نیت دِ خه وی
هرنادوانہ به په حقه روکردان ئے گله
کہ صغیره گناه کوے بے عُذره بیا بیا مُدام
ځوان نه ئے خوشے بے هوده خوشے انسان ئے گله
رب العزة دِ شه هادی خوار محمّد امینه
په صداقت چه خوکو رو نړوته گویان ئے گله

از کتاب (فتبارک الله احسن الخالقین)
قلمی اصل مصنف صـ ۱۰۱

تمّت بالخیر

دا کتاب په دے پته هم ملاویگی
(۱) نور کتب خانه هری چند روډ بازار عمرزی
(۲) مولنا سید نفیر صاحب مکتبه فیض الاسلام رحمانیه مارکیټ محله جنگی قصه خوانی بازار پشاور شهر

بفرمایش ایم طاهرجان ثانی:-